

[Ministeren for udviklingsbistand]

især i lande som Polen, Ungarn samt i den tjekiske og slovakiske republik.

Den store interesse fra vestlige investorer side i disse lande er et tegn på tillid til en fremtidig positiv udvikling, altså at det nytter at gøre noget.

Bistanden til Østeuropa skal fortsat være hjælp til selvhjælp. Kun ved deres egne koncentrerede anstrengelser kan Østlandene komme på fode igen. Men det er nødvendigt, at resten af Europa og andre lande bakker disse bestræbelser op for at hjælpe Østlandene over den hurdle, som de er i gang med at passere.

Det er i vores egen interesse at hjælpe. De store farer for resten af Europa ved eventuel opløsning af disse samfund er selvindlysende. Der er hverken tid eller anledning til at standse op i vores støttebestræbelser.

Der er et klart behov for, at vi her i Folketinget drøfter de generelle linier i Østbistanden. Hr. Ahlmann-Ohlsen har givet os en anledning hertil med fremsættelsen af beslutningsforslag nr. B 80.

Regeringen er meget enig med forslagsstillerne i, at Østlandebistanden bør forbedres og strammes op.

Regeringen er også enig i en række af de forslag, der er lagt på bordet. Men der er andre, som vi ikke kan tilslutte os.

Lad mig kort give nogle kommentarer til de fremsatte forslag:

Alle former for støtte kan kun være surrogater for erhvervsmæssigt samarbejde. Den vigtigste måde, vi kan komme Østlandene i møde på, er at give dem en bedre adgang til Vestens markeder, så de sættes i stand til at hjælpe sig selv.

Denne regering vil derfor gøre en indsats for, at Det Europæiske Råd på sit møde den 21.-22. juni i København vedtager yderligere liberaliseringer af EF's handelsaftaler med Østlandene.

Det er et element, som overhovedet ikke optræder i det beslutningsforslag, som medlemmer af den konservative folketingsgruppe har fremsat.

Hvad angår de enkelte elementer i forslaget, finder regeringen det frem for alt uacceptabelt at reducere udviklingsbistanden med 1 mia. kr. for at styrke Østbistanden.

Vi har et medansvar for en bedre fremtid for de fattigste lande på andre kontinenter – de

lande, der er meget dårligere stillet end vore naboer i Østlandene. Det vil ikke være rigtigt at fraskrive os dette ansvar under påskud af, at vi øger vores bistand til Central- og Østeuropa.

Regeringen agter derfor at fastholde rammen for udviklingsbistanden på 1 pct. af bruttonationalindkomsten i overensstemmelse med vores regeringsgrundlag og finanslovaftalen. Også finanslovaftalen skal holdes efter regeringens opfattelse.

Regeringen agter i 1993 og 1994 at fastholde den samlede Østbistand på i alt 2,1 mia. kr.

Der er heldigvis gode muligheder for at forbedre og effektivisere bistanden uden at røre udviklingsbistanden. Denne regering mener, at vi kan gøre systemet langt bedre. Vi har bl.a. derfor igangsat et tværministerielt udvalgsarbejde om Danmarks internationale indsats, hvori også indgår overvejelserne om en forbedring og en forenkling af den nuværende Øststøtteindsats.

Når udvalgets rapport foreligger, vil regeringen fremsende den til Folketinget inden udløbet af denne samling.

Jeg kan dog allerede nu sige, at jeg finder, at det, vi bør sigte mod, er en forenkling. Nogle af de nuværende ordninger, især de erhvervsrelaterede, ser jeg ingen grund til at ændre.

Der kan derimod være grund til at se lidt nærmere på Østlandepuljen. En reorganisering her kan give en mere effektiv støtte.

Hvad angår rentestøtte til lån af internationale midler, er der nedsat en interministeriel arbejdsgruppe under formandskab af Udenrigsministeriet og med deltagelse fra bl.a. Miljøministeriet til at undersøge spørgsmålet om, hvorledes lån fra de internationale finansielle institutioner kan billiggøres til f.eks. miljø- og energiformål. Udvalget skal afslutte sit arbejde til efteråret.

Jeg vil gerne i det følgende ridse de brede linier op for regeringens overvejelser af, hvorledes de forskellige støtteordninger kan forbedres: Først at de overordnede rammer er klare ifølge finansloven. Der anvendes i alt 2,1 mia. kr. til Øststøtte i 1993, og et beløb af tilsvarende størrelse planlægges for 1994. Heraf skal 1,3 mia. kr. gå til den bilaterale bistand og 800 mio. kr. til den multilaterale bistand.

Dette høje økonomiske niveau for Øststøtten tænkes altså bibeholdt.